

Meg tudja-e mondani?

Vizgáztak a kenderfonó „ifjú mesterei”

Egyéves munkájukról adtak számot tegnap, hétfőn délután azok a kendergyári fiatalok, akik esztendővel ezelőtt, tavaly ősszel jelentkeztek a »Szakma ifjú mestere« mozgalomba. Hónapról hónapra részt vettek a kötelező előadásokon, igyekeztek minél jobban elsajátítani a szakmát, s ezért nem is volt okuk félelemre, bár a vizsga, vizsga: ilyenkor mindenki izgul egy kicsikét.

Felelők

Húsz kislány és fiatalasszony szorong a tanácsterem előtti helyiségben, várják, hogy sorra kerüljenek. Ők valamennyien a gyártó részlegeknél, a cernázókban, a fonókban, vagy a gombolyító osztályon dolgoznak. Benn már a bizottság előtt áll Ördög Péterné, az első vizsgázó.

— Mióta dolgozik az előfonóban?

— 1954 óta.

— Hát akkor bizonyára gyakorlatban jól megismerte már munkáját. Meg tudná-e mondani, hogy miért tilos az előfonón a szalagösszefűzés?

Meg a felelet. Lehet, hogy pontosabban is el lehetne mondani, de azért látszik Ördög Péternén, hogy ismeri gépét és a munkahelyét.

Az első négy felelő közül Berencz Vera felel a legjobban. Igaz, ő már 1949 óta dolgozik a Szegei Kenderfonógyárban, s jó pár éve kezeli a precízkeresztorszógépet. A következő felelő, Péter Ferencné válasza a közepes és a jó közt ingadoznak. Egyik kérdése így szól:

Megtisztelő cím

— Sorolja fel a természetes szálanyagokat!

— Növényi, állati és ásványi szálanyagok fordulnak elő — hangzik a felelet. — Növényi a kender, a len, a juta, a pamut, a sisal, állati anyag a gyapjú, más állatok szőrméje, valamint a selyem, ásványi származék az azbeszt és az üvegszál.

Ha nem is ilyen folyamatosan mondta el Péter Ferencné a sokféle szál-

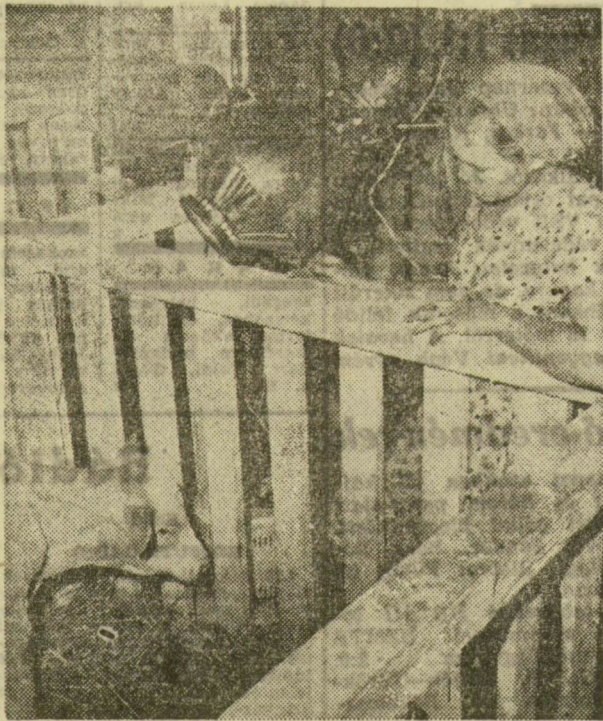
anyagot, a vizsgáztatók segítségével végül csak megszületett a helyes felelet. Szűcs Gizella gombolyító eredménye is hasonlóképpen alakult ki.

Tegnap még az elméleti vizsgák folytak, ma már gyakorlatban is számot adnak a »Szakma ifjú mesterei« tudásukról. Aki elméletben csak megközelítette a kiváló szintet, de gyakorlatban annál többet nyújtott, már pályázhat az aranyéremre. Persze az a legbiztosabb, aki szóban is,

gyakorlatban is a legtöbbet adott. De az első nap után is bizonyosra vehető már, hogy nem kevés aranyérmese lesz a kenderfonónak.

Tavaly ősszel két csoport kezdte meg a felkészülést. Az egyik a javítóműhelyben dolgozó fiatalokból, a másik a gyártásban dolgozókból alakult. Most mind a két csoportnál vizsgálangukat uralkodik, s több mint negyvenen pályáznak a sokat ígérő »Szakma ifjú mestere« címre. Sokat ígérő, ha nem is pénzben, de becsületben mindenki szónyal.

Kvarcolt borjúk

A szovjet kolhozokban és szovhozokban igen magas fejlettségi fokot ért el az állattenyésztés is. Ennek egyik beszédes példája képeink, amelyen V. Nazarova kolhozistáné, a Tambov kerület Micsurin járásának Komintern kolhozában fénykezelet az arra szoruló növendékborkjukat.

Megkezdte az üzempróbát az első magyar 220 kilovolts áramelosztó

Vasárnap megkezdte az első magyar 220 kilovolts üzempróbát a Pestújhely és Zuglói határában felépített

elektromos áramelosztó állomás, amely lehetővé teszi, hogy a magyar energiarendszer az eddigi 110 kilovolts feszültségről áttérjen a 220 kilovolts feszültségű energia-átvitelre, nagyobb távolságról kisebb veszteséggel vehessen át nagyobb mennyiségű elektromos energiát. Az új állomás egyelőre a Csehszlovákiából érkező energia transzformálását és elosztását végzi. Később a Szovjetunióból rendelkezésünkre bocsátott energiát is fogadja majd.

Az üzempróba befejezése után a távvezeték és a zuglói állomást ebben az évben véglegesen üzembe helyezik.

I. fokú tűzrendészeti hatóság

Felkészülés a télre

Az elsőfokú tűzrendészeti hatóság felhívása a lakossághoz

Az elsőfokú tűzrendészeti hatóság a fűtés megkezdésével egyidejűleg az alábbi szabályok betartására hívja fel a dolgozók figyelmét:

Minden lakásban felül kell vizsgálni a kályhákat, tűzhelyeket, kemencéket és az esetleges rongálódásokat, ki kell javítani.

A kiégett fűtélvezető csöveket ki kell cserélni és szétesés ellen biztosítani. A kályhák közelében tüzelő csak 50 centiméteren túl szabad elhelyezni. Begyűjtéshez benzint, vagy egyéb tüzveszélyes folyadékot felhasználni tilos. A kéményeken lévő repedéseket ki kell javítani, mert a kipattanó szikra tüzet okozhat. A régi épületek kéményeiben sok a beépített gerenda és ezért minden dolgozónak saját érdeke, hogy a gerenda eltávolításáról gondoskodjék.

A fűtésből visszatartott salakot, hamut lelocsolni és kihűlt állapotban, csak tűzbiztos gyűjtőhelyen, éghető anyagoktól távol szabad tárolni.

Ha a dolgozók otthonukat elhagyják, győződjék meg, hogy a tüzelőberendezések és petróleumlámpák előlása megtörtént-e, kikapcsolták-e a különböző elektromos berendezéseket.

A szülők óvják gyermekeiket a tüzveszélytől és el távozásuk előtt a gyújtóeszközöket zárják el.

Olyan helyiségben, ahol tüzelnek, benzinben mosni, vagy benzinben mosott ru-

Iskolarendszerünk továbbfejlesztése és az új egyetemi tanév

Írta: DR. ANTALFFY GYÖRGY

egyetemi tanár, a Szegei Tudományegyetem rektora

Olyan időpontban kezdődik az új egyetemi tanév, amikor országunk demokratizmusának megfelelően széles körben vitázzák azokat az irányelveket, amelyek iskolarendszerünk továbbfejlesztéséről szólnak.

Kállai Gyula, a Minisztertanács első elnökhelyettese joggal hangsúlyozta e kérdésről írott cikkében, hogy az élet és az iskola kapcsolatainak megszilárdítása jelenti a továbbhaladás útját a kommunista szakemberképzésben az egyetemeken is.

A Magyar Szocialista Munkáspárt VII. kongresszusának határozatai alapján készült irányelvek vitájában tudományegyetemünk is részt kíván venni, amint hogy az elmúlt félévben is igen jelentős viták és éppen a fentiek elérése érdekében folytatott kísérletek színhelye volt egyetemünk. Nem véletlenül hangsúlyozza a párt határozat és az irányelvek, hogy a felsőoktatási intézmények célja kommunista szakemberek képzése, akik elsajátították választott szakmájuk modern, tudományos eredményen épülő alapjait, tudományos módszereit s ezáltal későbbi működésük során meg is tudnak felelni szakmájuk és egyre széplülő életünk növekvő követelményeinek. A ma egyetemének túl kell lépnie a régi kereteket abban az irányban is, hogy hallgatóinkkal tanulmányi idejük alatt meg kell ismertetnünk léendő hivatásuk népgazdasági és politikai jelentőségét is. Ez természetesen csak úgy valósítható meg, ha hallgatóink magas színvonalon megismerik és magukévá teszik a marxizmus-leninizmus elméletét.

Az irányelvek a mi számunkra is azt jelentik, hogy az egyetemi képzés ideje alatt az eddigig sokkal szorosabb kapcsolatot kell kiépíteni a társadalmi élettel, a munkásosztállyal, a parasztsággal. S miként helyes követelmény az, hogy közelebb kell vinni az iskolát az élethez, ugyanakkor a társadalom, az egész munkásosztály és dolgozó parasztság segítségét is igényelni kell a feladat elvégzéséhez. Hangsúlyozni kell azonban az irányelvek fényénél, hogy akár iskoláinknak az élettel való kapcsolatáról, akár az általános és szakmai műveltség magasabb igényéről is legyen szó, vagy éppen a szocialista ideológia és világnézet kialakítását, megszilárdítását is tűzzük napirendre, mindez csak az elmúlt tizenöt esztendő eredményeinek talapzatára épül. És ezekben a jelentős eredményekben, amelyeket a magyar felsőoktatás a felszabadulás óta elért, benne van a Szegei Tudományegyetem professzorainak, oktatóinak és dolgozóinak erőfeszítése.

Az elért eredmények ellenére is tovább kell azonban lép-

nünk. Elsősorban az oktatásnak a gyakorlattal való kapcsolatát kell az eddigig szélesebbre tárni. Ugy látjuk, hogy kevés az az idő, amit eddig a szakmai gyakorlatokra fordítottunk. A népgazdaság, az élet tapasztalatai arra is intenek bennünket, hogy ezek hatékonysága nem kielégítő. Sokszor halljuk iskolaigazgatóink, bírósági elnökeink, üzemeink vezetői részéről, hogy végzett hallgatóink jelentős része nem ismeri a termelőmunkát. Ha a fokozatosan életbelépő reformot sikerül megvalósítani, akkor oktatásunk sokkal inkább építhet majd a fizikai munka nevelőhatására is, s azokra az előnyökre, amelyek a hallgatóknak társadalmunk vezető osztályával, a munkásosztállyal való tartós kapcsolatából születhetnek. Oktatóinknak maguknak is erősíteniük kell a kapcsolatot a gyakorlati élettel.

E téren is történtek már elég jelentős lépések, hiszen az Állam- és Jogtudományi Kar professzorai közül számosan vesznek részt hosszú évek óta legfontosabb törvényeink megalkotásában, a különböző kodifikációs munkákban, a Természettudományi Kar nem egy intézete épített ki szoros kapcsolatot az iparral, a népgazdasággal és a Bölcsészettudományi Kar oktatói dicsérendő tevékenységet fejtenek ki a tanárképzés megújítása terén s eközben támogatják iskoláinkat.

De a gyakorlattal való kapcsolatot, az életközelséget jelenti többek között az a valóban forradalmi lépés, amelyet a Szegei Tudományegyetemünkön, hogy a Szegei tanuló hallgatók jobb képzése érdekében újra bevezessük az esti oktatást is.

A levelező hallgatók részére eddig szervezett kötelező foglalkozásokon túl nagy feladatot ró ránk a konzultációs központok létrehozása is. Eddig főleg az Állam- és Jogtudományi Karon folyt nagyobb méretű levelező oktatás. Itt kell elsősorban gondolni az esti tagozat létrehozására, a másik két karon pedig szélesíteni kell a levelező hálózatot.

Az elmúlt tanévben országosan elismert kezdeményezések történtek egyetemünkön — egyelőre csak a Természettudományi Karon —, hogy eleget tegyünk a tananyag-korszerűsítés követelményének.

Ahhoz, hogy az oktatás színvonalát emeljük, arra is szükség van, hogy oktatóink az eddigig sokkal jobban ismer-

jék meg a szocialista nevelés elméletét és gyakorlatát.

A magasabb igények az egyetemen természetesen a tudományos munkában is jelentkeznek. Ezen a területen is minden lehetőségünk megvan arra, hogy tovább menjünk egy lépéssel. Hiszen vannak világhírűnek örvendő professzoraink, kitűnő felkészültséggel rendelkező kutatóink és tudományos intézeteink; új, tehetséges, fiatal tanszemélyzetünk. De még sok a tennivaló, elsősorban a tudományos témák kiválasztásában. Egyes tudományos munkák témájának kiválasztásában nem mindig tükröződik népgazdasági fejlődésünk igénye. A tehetséges, fiatal munkásparaszt utánpótlás nevelése terén is előbbre kell mennünk. Még nem mondhatjuk el egyetemünk valamennyi tanszékéről, hogy saját szakterületének tudományos kutatóműhelye lenne. Pedig elvárjuk professzorainktól azt is, hogy — miként tették azt régebben — most is alakítsanak ki maguk körül tudományos iskolákat. E helyről is örömmel üdvözljük azt, hogy a KISZ Központi Bizottsága az év folyamán védnökséget vállalt a tanító- és tanárképzés felett.

Jólesik nyugtázni ezt a kezdeményezést, mert így a KISZ az egyetemi képzés alatt nagy segítő társ lehet nemcsak a kommunista világnézet, a hivatásérzet elmélyítésében, hanem a gyakorlati ismeretek és készségek elősegítésében is. Ez a patronáló mozgalom egyben híd is lehet afelé a törekvés felé, amelynek keretében a KISZ-szel együttműködve kapcsolatot teremtünk a városi és üzemi KISZ-szervekkel, termelőszövetkezetekkel, középiskolákkal, s így elérhetjük azt is, hogy minél több, pedagógus pályára kedvet érző, politikailag szilárd, a termelőmunkában már egy-két évet dolgozó fiatal kerüljön az egyetemre. A gyakorlati képzés terén is segítséget várunk a KISZ-től és akkor majd el tudjuk érni, hogy tanárszakos hallgatóink egyetemi éveik alatt huzamosabb ideig részt vegyenek az úttörő vagy a középiskolai KISZ-munkában. Eközben megismerhetik a középiskolai diákokthozok tevékenységét és a falusi népművelési munkát is. Nemcsak ezek a vázolt, de mégis nagy jelentőségű feladatok, de hovatovább a mindennapos egyetemi munka végzése is elképzelhetetlen az irányelvekben jelzett szocialista ideológia és világnézet elsajátítása nélkül. A magasabb színvonalú, kommunista nevelés a nevelők önművelésével és egymás iránti nevelőmunkájukkal kezdődik.

Elérkezett az ideje annak, hogy felszámoljuk azt a káros szemléletet, miszerint az oktatók munkájának értékelésekor csak a kutatómunkában elért eredményeket vesszük figyelembe. Ugy látjuk, hogy a szakmai, tudományos követelmények mellett a világnézeti, politikai, de a pedagógiai-didaktikai és egyre inkább a gyakorlati tapasztalatokat kell követelményként és mint egységes követelményt felállítani. Ehhez pedig szükséges foglalkozni az emberekkel és ezért a felsőoktatás továbbfejlesztésének is lényeges feladata az oktatókkal való foglalkozás megújítása.

Ma már az egyetemeken is fokozottabban a követelmények, mint néhány évvel ezelőtt, ehhez viszont a vezetésnek kell nyugodt, őszinte légkört biztosítani, amelyben az emberek tudnak fejlődni, s szívesen dolgoznak, világosan látják megbecsülésüket, az előttük álló oktatási és tudományos perspektivákat. Fejlődésünkhöz meg kell adni a kül- és belföldi ösztöndíjakat; egyre erősödő nemzetközi kapcsolatainkat is. A professzorok nemzetközi kapcsolatait is ideértve, arra kell felhívni, hogy ezen keresztül a fiatalabb oktatók is olyan nemzetközi tudományos ismeretekre és rutinra tegyenek szert, amely felvértezi őket a megnövekedett feladatok ellátására. Fiatal oktatóinknak pedig sokkal nagyobb igényességgel kell fellépniük önmagukkal szemben, akár nyelvtanulásról van szó, akár pedig egyéb tudományos feladat határidőben történő elvégzését követeljük tőlük. Az elénk állított követelményeknek csak akkor tudunk megfelelni, ha a tervszerű és színvonalas munkát gátló tényezőket határozott intézkedésekkel kiküszöböljük.

Nem mehetünk el szó nélkül a következő tanévben semmiféle lazaság mellett, mert csak összpontosított erőfeszítésekkel tudjuk a mindennapi munka mellett az olyan szívesen vállalt többletfeladatokat megoldani, mint pl. az iskolázatlanság megszüntetése, a tudományos munkák felmérése, a vezetés problémáinak megvitatása.

Új tanévet köszöntünk és búcsúzzunk a régitől.

Gondoljunk arra: dolgozó népünk segített abban, hogy zavartalanul végezhetjük az egyetemi oktató-nevelő munkánkat és továbbra is töretlen aktivitással, tanúlással, szilárd világnézettel harcoljunk szocializmust építő hazánk célkitűzéseiért.

KÖNYVESPOLC

KÖNYV A NAGY HÖSTETTRŐL

Megjelent »A Szovjetunió Nagy Honvédő Háborújának története, 1941–1945« című hatkötetes mű első kötete.

A kötet azzal a kérdéssel foglalkozik, hogyan készítették elő és robbantották ki az imperialista hatalmak a háborút. A bevezető jellemzi a Nagy Honvédő Háborút és a második világháborút, bemutatja a Szovjetunió győzelmének világtörténelmi jelentőségét. Tüzetesen megvilágítja a háborút megelőző esztendőket, valamint a második világháború első időszakának politikai, gazdasági, katonai és diplomáciai eseményeit.

Az I. kötet három részből áll: »A Szovjetunió és a kapitalista világ a második világháború előestéjén«, »A Szovjetunió és a kapitalista világ a második világháború első időszakában«, »A fasiszta Németország felkészülése a Szovjetunió megtámadására«, »A Szovjetunió honvédelmének helyzete«.

Az anyagok kidolgozásában és megírásában számos történész, közgazdász, államférfi, katona és társadalmi személyiség vett részt. A kötet bőven felhasználja a Szovjetunió és a népi demokratikus országok archivumainak okmányait, a Szovjetunióban, valamint külföldön kiadott irodalmat, sok illusztrációt és térképet tartalmaz.